

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἁπλῆς ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΑ

Θ' ἀναγκασθῶμεν καὶ πάλιν ἀκίνητων ἡμῶν νὰ ἐκφρασθῶμεν φίλα τῷ πρωθυπουργῷ καὶ θὰ λάβωμεν πάλιν τὴν αὐτὴν ἀφορμὴν ἣν καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἡμῶν ἄρθρῳ. Ἠθελησάμεν τότε νὰ πολεμήσωμεν τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν κομμάτων, διὰ τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, τῆς γεννήσεως νέων κομματιδίων καὶ τῆς νέας πάλιν ὀθήσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν φοβερὰν μετὰ τὸ 1862 χρονίαν σχεδὸν κατανηθασάν νόσον, τὴν νόσον τοῦ ἀκυβερνήτου. Ἐν Ἑλλάδι ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰ κόμματα ὅ,τι εἰς τὰς πρώτας βαθμίδας τῆς ζωικῆς πλάσεως. Ὑπάρχουν μονάδες τινὲς ἐν τοῖς κατωτέροις στρώμασι τῆς ζωολογίας παρ' αἷς ἡ ἐπανάληψις τοῦ εἶδους—ἡ γέννησις—γίνεται δι' ἀποσχίσεως τεμαχίου τινος ἐκ τοῦ ὅλου ζώου· ἡ ἀπόσχισις ἐκείνη σημαίνει τοκογονίαν· οὕτω πως ἐνταῦθα ἄκρον τι ἐκ τῆς ὅλης κομματικῆς χλαμύδος ἀποσχίζεται καὶ σχηματίζει μικροσκοπικὸν ἰμάτιον ὅπερ περιβάλλεται ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ κομματιδίου· ἀπαραλλάκτως ὅπως ἐκ οἴκου τινος τῆς μητρικῆς ἐσθῆτος σχηματίζει κορασίς ἔνδυμα διὰ τὴν κούκλαν τῆς. Καὶ κάποτε μὲν τὰ νεόσχιστα αὐξάνουσι καὶ ἀνδρίζονται· κάποτε μένουσι διὰ παντὸς κούκλαι. Καὶ αἱ κούκλαι αὐταὶ ἐννοοῦν ἐν διαμάχῃ νευροπάστων καὶ ξυλοκοπήμασι Περικλέτων νὰ κυβερνήσουσι τὴν ἀτυχῆ καὶ δυσδαίμονα διὰ τοὺς ἀρχοντας αὐτῆς Ἑλλάδα.

Τώρα χάρις εἰς τὴν διάστασιν ἐνὸς ἢ δύο ὑπουργῶν μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μᾶς βγαίνει νέον ζήτημα, ὅπερ διὰ πλατέων δύο τρεῖς συνάδελφοι ἀνέλυσαν καὶ ἐξέκλουθουσι ἐν ἐθνικῇ ἀγανακτῆσει νὰ ἀναλύουσι, τὸ ζήτημα τῆς φιλοτιμίας τῶν ὑπουργῶν. Κατὰ τὰς συναδέλφους αὐτάς, ὁ πρωθυπουργὸς κατέστη φορτικὸς καὶ ἀπότομος καὶ περιφρονητικὸς πρὸς τοὺς συναδέλφους· τὸ ἀπότομον καὶ ἀνταρχικὸν τοῦ πρωθυπουργοῦ ἠρέθισε καὶ εὐλόγως τὴν φιλοτιμίαν τῶν φιλοτιμῶν· τοῦτο δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ τὸ φρόνημα ἀποκαθίστα τοὺς ὑπουργοὺς οὐχὶ ἀντιπροσώπους τοῦ βασιλέως καὶ ἐπευθύνους τοῦ νόμου δεαχειριστάς, ἀλλ' ἀπλοῦς καὶ εὐτελεῖς ὑπηρετάς τῶν θελήσεων καὶ τῶν ιδιοτροπιῶν τοῦ πρωθυπουργοῦ· ὁ πρωθυπουργὸς θέλει νὰ ἔχη οὐχὶ συναδέλφους ἰσοτίμους καὶ συζητούντας καὶ καιρῶν ἀποφασίζοντας, ἀλλὰ γραμματικὸς ἀπλοῦς ἐκτελοῦντας τὰς θελήσεις αὐτοῦ κτλ. κτλ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ νέα ἐγγλήματα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅπως ἀναγράφονται ὑπὸ τοῦ ἀντιπολιτευομένου τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τύπου, μετ' ἀδιαφορίας πρὸς γενικωτέρας σκέψεις, μετὰ τῆς παντελοῦς λήθης ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἤκιστα ἐνδιαφέρει ἡ φιλοτιμία τοῦ κ. Ρούφου ἢ τοῦ κ. Κοντοσταύλου, ἀλλ' ἡ κυβερνητικὴ μόνον ἐνδεδέχεται πρὸς παραγωγὴν ἔργων. Τί δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ἐν τῷ χυδαίῳ τούτῳ πολέμῳ κατὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ; Ὅτι ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ συγκροτῆται ἀπὸ ὅσα ὑπουργεῖα τόσας καὶ κυβερνήσεις, ἀπὸ ὅσα χαρτοφυλάκια τόσας καὶ σημαίας, καὶ ὅτι διὰ ν' ἀποφασισθῇ κάτι τι πρέπει νὰ συμπολεμήσουσι σημαίαι, νὰ συγκρουσθῶσι χαρτοφυλάκια, ἴσως καὶ κεφαλαὶ ἀκόμη· ὁ δὲ ἡττηθεὶς νὰ ὑποκύψῃ, ὁ νικησὼς νὰ ἐπιυρατήσῃ· ἀλλὰ καὶ τότε νομιζόμεν οἱ φιλοελεύθεροι συνάδελφοι δὲν θὰ εἶναι εὐχαριστημένοι· διότι καὶ πάλιν θὰ φωνάζουσι· ἐπεκράτησεν ἡ κτηνώδης βία· ἐνίκησεν τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυροτέρου· ἀλλ' εἰς τὸν αἰῶνα αὐτὸν τῆς ἠθικῆς ἰσότητος...καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολιτειολογικὰ λερμπαλέρ· ἄλλη ἑλοιοπὸν μέθοδος ἐργείας· ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ σχηματισθῇ καὶ αὐτὴ εἰς εἶδος τι Βουλῆς; νὰ ὑπάρχῃ συμπολίτευσις ἀπὸ τοὺς κυρίους Τρικούπη καὶ Λομβάρδον· ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τοῦ; κυρίου Ράλλην καὶ Ρούφον· κέντρον ἀπὸ τὸν κ. Κοντοσταύλον· ἤτις δὲ μερὶς κατορθῶναι νὰ παρασύρῃ μεθ' ἑαυτῆς τὸν ἐκ Χίου πολιτευτὴν, ἐκείνη καὶ νὰ νικᾷ. Μὴν ἐκλάβητε δὲ ταῦτα ἀστεία· ρητῶς τοῦτο ἀπαιτοῦσι αἱ πολεμουσαὶ τὸν κ. Τρικούπην ἐφημερίδες· ὅ,τι δὲ ὑπερβολικὸν ἀναγράφεται ἐν ταῖς στήλαις τῶν, ὅτι κατήντησε φορτικὸς καὶ περιφρονητικὸς καὶ ταπεινωτικὸς πρὸς τοὺς συναδέλφους του, εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια γεννῶνται αὐτόματα ἐκ τῆς γονιμοτάτης καὶ πολυτόκου ἀντιπολιτευομένης πένας· διότι ὅλοι γνωρίζομεν τὸν κ. Τρικούπην αὐταρχικὸν ἴσως κατ' οὐσίαν, ἀλλ' ἀβρότατον τοὺς τρόπους καὶ συζητητικὸν ἐν τῷ μέτρῳ τῆς λογικῆς· οὐδὲ ἡδυνάτό ποτε νὰ φέρηται ἀποτόμως πρὸς συνάδελφον, ὡς τὸν κ. Ράλλην, μεθ' οὐ δεκαετηρίδα καὶ πλέον συνδέεται ὄχι μόνον διὰ κομματικῶν, ἀλλὰ διὰ δεσμῶν φιλίας.

Ταῦτα πάντα ὅμως οὐδόπως ἐλώλυται ὥστε κυβέρνησις νὰ ἦνε ὁ Τρικούπης καὶ μόνος αὐτός. Κυβέρνησιν δὲ λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν τὴν διοίκησιν, ἢ ἀνώτεροι ἀρχηγοὶ εἶνε οἱ λοιποὶ συνυπουργοί· ἀλλὰ κυβέρνησις ἐν τῇ ὑψίστῃ αὐτῆς σημασίᾳ, κέντρον δηλαδὴ καὶ ψυχὴ καὶ ἀτμὸς τῆς ὅλης μηχανῆς τοῦ κράτους, τῆς ἀρμονίας ἣτις δέον νὰ σχημα-

τίζεται ἐκ τῆς πολυσυνθέτου καὶ πολυοργάνου κυβερνητικῆς ὀργάνου, οὐδεὶς ἄλλος κατὰ φύσιν, κατὰ νόμον, κατὰ σύνταγμα, ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ ᾔη εἰμὴ ὁ πρωθυπουργός. Τί σημαίνει ὅτι ὁ Βασιλεὺς προσεκάλεσε τὸν δεῖνα νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν; Τί ἄλλο εἰμὴ ὅτι τὸν προσεκάλεσε νὰ ἐκλέξῃ τὰ ὄργανά του; "Ὀργανον δὲ τοῦ Βασιλέως ὁ πρωθυπουργός" ὄργανα δὲ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως οἱ ὑπουργοί. "Ἄλλως δὲν ὑφίσταται κυβέρνησις, ἀλλ' ἀναρχία, ἥτις μᾶς ὑπενθυμίζει τὰ ρωμαϊκὰ τριουμβιράτα, καὶ μὰ τὸ ναί, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ δώσῃ ἓνα Πομπήϊον, ἓνα Κράσσον, ἓνα Καίσαρα, τὸν Ράλλην, τὸν Ρούφον, τὸν Τρικούπην· ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ ἀνάγκη ὑπαγορεύει νὰ φονευθῇ ὁ Κράσσος, νὰ ἡττηθῇ ἐν Φαρσάλιοις ὁ Πομπήϊος καὶ νὰ ἀναγορευθῇ δικτάτωρ ὁ κ. Τρικούπης. Αἱ τριανδρίαὶ ἢ πολυανδρίαὶ πανταχοῦ ἀπέτυχον καὶ μόνον ἐν ἐποχαῖς βρασμοῦ, ἀνατροπῆς, ἐπαναστάσεως ἔσχυσαν τὰ τριουμβιράτα καὶ τὰ Διευθυντήρια. Ἄλλ' ἐν Ἑλλάδι ἀπολαύομεν πλήρους εἰρήνης, οὔτε θὰ δεχθῇ ὁ τόπος νὰ ἀναστατωθῇ, διὰ νὰ σθεσθῇ ὁ δύσερος ἔρος τοῦ κ. Ἀπλιγιάννη καὶ ἰκανοποιηθῇ ἡ φιλοτιμία τοῦ κ. Ράλλη. Εἶνε λυπηρὸν, σκληρῶς λυπηρὸν, ὅτι τοιαῦται ἐγκληματικαὶ φιλοδοξίαι εὐρίσκουν δημοσιογραφίαν πρόθυμον νὰ τὰς φιλοξενῇ καὶ νὰ τὰς περιποιῆται. Εὐτυχῶς ὁ τύπος ἐν Ἑλλάδι, ἀντιπροσωπεύων συμφέροντα ἀτόμων, στερεῖται τῆς βαρύτητος ἣν ἀλλαγῶν ἔχει, ἄλλως θὰ ἦτο καὶ ἐθνικῶς λυπηρὰ ἡ φαινομένη αὕτη δύο ἢ τριῶν δημοσιογράφων, λαθόντων ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν τοὺς διαστάντας καὶ ἐντὸς ὀλίγου μεταστάντας ὑπουργοὺς, ἐνῶ καλῶς γνωρίζουν ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ὑπηρετοῦν μὲν ἑαυτοὺς καὶ τὰ συμφέροντά των, βλάπτουν δὲ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου των.

"Ἴδετε τὰς δύο ἐφημερίδας αἰτινες ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν τῆς καταπατηθείσης φιλοτιμίας τῶν ὑπουργῶν τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ μὲν θέλει νὰ θολώσῃ τὰ νερά, διότι ὁ γράφων

μετ' ἀγωνίας προσδοκᾷ κυβερνητικὴν μεταβολὴν ἵνα πέσῃ αὐτῷ τὸ προσήκον χαρτοφυλάκιον, ἡ δὲ, διότι ὁ γράφων αὐτὴν πρόκειται νὰ ἐκτεθῇ προσεχῶς εἰς ἐκλογάς, ὑποστηρίζομενος ὑπὸ ἐνὸς τῶν μεταστάντων ὑπουργῶν. Δὲν ἀποτελοῦν χαριτωμένην ἀμφοτέροι διωδίαν;

Ἄλλὰ τί διωδίαν ἀποτελοῦσιν οἱ δύο φιλότιμοι ὑπουργοί, οἵτινες καὶ ὑπομνήματα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ ἀπήθουναν πρὸς τὸν Βασιλέα! Οἱ φιλοπάτριδες! Δεκατετράμηνον τώρα ὁ στρατὸς συνεποσοῦτο εἰς πέντε καὶ ἐξ μυριάδας, καὶ ὁ διεθύνων αὐτὸν ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν εἶχεν αὐτοφύε τὸ πνεῦμα τοῦ Μόλτκε. Τώρα μὲ τὸ νὰ μὴ ἔλαβεν ὁ κ. ὑπουργός τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἵνα καταστῇ δύναμις, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴ ἀνακατεῦθηκε πολὺ ὁ κ. ὑπουργός τῶν Ναυτικῶν εἰς τὰς παραγγελίας τῶν πλοίων, ὁ στρατὸς ἠλαττώθη ἀμέσως εἰς ὀλίγας ἐξηκοντάδας ἀνδρῶν καὶ ὁ πρῶτος Μόλτκε μετεδαπτίσθη στρατηγὸς Μπούμ ἢ καὶ ἀπλοῦς εὐνοούμενος Φρίτσ. Ἡ δὲ ταπεινὴ δημοσιογραφία μετοχετεύει τὰς ἀπιδίας αὐτὰς ἐν ταῖς σοβαραῖς στήλαις τῆς, προξενούσα εἰς πάντα ἔντιμον δημοσιογράφον τὴν ἀηδίαν ὅτι ἀνῆκει εἰς τοιοῦτο ἄχαρι ἐπιτήδευμα, ἄξιον τῆς περιφρονήσεως ὅλου τοῦ κύσμου. Διότι εἶνε πλέον βέβαιον ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλεῖος μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων ἀλετήρων τοῦ ἔθνους πρωτίστην κατέχουσι θέσιν καὶ οἱ δημοσιογράφοι, ἐργασθέντες πολλὰκις ἐναντίον τῆς πατρίδος των ἐπὶ ἀδράξ ἐξαγορᾷ ὑπὸ τε ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν.

Εὐτυχῶς ἡ κοινὴ γνώμη ἔμαθε νὰ ἀναγινώσκῃ ὑπὸ τὰς γραμμὰς τῶν κορσεδοφόρων δημοσιογράφων καὶ νὰ ἐξηγῇ τὰ γριφώδη γραφόμενά των μὲ τὸ πρακτικὸν λεξικὸν ἀνά χειρας. Ἐν δὲ τῷ παρόντι ζητήματι ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι πεπεισμένη ὅτι οἱ ἀχαλίνοιο ὑπουργοὶ οὐδεμίαν ἄλλην δικαίαν ἀξίωσιν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἢ νὰ εἶναι ἀπλοὶ γραμματικοὶ τοῦ κ. Τρικούπη.

Καλεδάν.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 485)

Οἱ Βανδαῖοι καὶ οἱ Βρεττόνοι ἤρξαντο ταρτατόμενοι.

Οἱ πρίγκηπες, ἔλεγον, ἔμελλον νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς Γαλίαν ὑπὸ ἰσχυροῦ ξενικοῦ στρατοῦ, ὅστις θὰ ἐκυρίευσεν τοὺς Παρισίους, ὁ δὲ Λουδοβίκος ΙΣΤ'. ἀπελευθερούμενος θ' ἀνελάμβανε τὸ βασιλικὸν σκήπτρον καὶ θ' ἀνέβαινεν ἐπὶ τοῦ θρόνου νικητῆς.

Ματαίᾳ ἐλπίδι ἡ συμμαχία ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ Λουδοβίκος ΙΣΤ' ἐπλήρωσε διὰ τῆς κεφαλῆς του τὰ λάθη τῶν προκατόχων του.

Ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ ἐκαρτομήθη καὶ αὐτὸς, ὡς βασιλικὸς, τὰ δὲ ὑπάρχοντά του ἐδημεύθησαν πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους.

Ἡ θλιψὴ τῆς Σαμαράνδ, μαθούσης τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς, ὑπῆρξε μεγίστη· τὸ κατ' ἀρχὰς κατέλαβε τὴν ψυχὴν τῆς πολλὴ ἀποθάρρυνσις καὶ ἤτθανθη ἐν ἑαυτῇ οἶον

τινα ἀηδίαν τῆς ζωῆς· ἀλλ' ὁ υἱὸς τῆς ἐκώλυσε αὐτὴν τοῦ ν' ἀποθάνῃ, τὸ δὲ καθῆκον ἐπέτασεν αὐτῇ νὰ ζήσῃ. Κατενίκησε τὴν ἀδυναμίαν τῆς καὶ τὴν θλιψὴν τῆς καὶ ἡσχολήθη εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ νεαροῦ Λουδοβίκου Σαμαράνδ, καὶ, διὰ τῶν χρημάτων, ἃ εἶχε παραλάβει μεθ' ἑαυτῆς, καὶ τῶν ἀδαμάντων τῆς, οὗς ἐπώλησε προθύμως, κατώρθωσε, ὥστε ὁ υἱὸς τῆς νὰ τύχῃ ἀσφαλούς καὶ μονίμου ἀγωγῆς.

Δώδεκα παρῆλθον ἔτη. Ἐν Γαλίᾳ σοβαρὰ γεγονότα ἐπετελέσθησαν. Ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν, τὴν δὲ ταραχὴν διεδέχετο ἡ γαλήνη. Δὲν ὑπῆρχε πλέον προγραφή, οἱ δὲ ἐξόριστοι βαρυνθέντες νὰ ζῶσιν ἐν ἐξορίᾳ ἐπανέκαμπτον ἐν Γαλίᾳ.

Ἡ μαρκησία Σαμαράνδ εἶχεν ἤδη ὀρίσει τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς τῆς, ὅτε αἰφνίς ἐπέσεν ἀσθενής. Ἡ νόσος προσέλαβε χαρακτηριστὰ ὄξιν καὶ μετὰ ἐννέα ἡμέρας ἀπεβίωσεν. Ὁ μαρκήσιος ἐθρήνησε τὴν μητέρα του, ἣν τυσοῦτον ἠγάπησεν, ἔπειτα ἠρώτησε θλιβερῶς ἑαυτὸν:

— Τί ὀφείλω νὰ πράξω;

Ἡ κατάστασις του δὲν ἦτο εἰς καλὸν σημεῖον. Εἶχε μὲν καλὸν ὄνομα, ἀλλὰ τί σημαίνει ὄνομα χωρὶς περιουσίαν; Ἐν τῷ μητρικῷ ταμείῳ εἶχεν εὑρεῖ δεκάδα χιλιάδων φράγκων. Δεκακισχίλια φράγκα! Ἡ ποσότης αὕτη ἦν ἡ μόνη, ἥτις ὑπελείπετο αὐτῷ ἐκ τῆς μεγίστης περιουσίας τῶν προγόνων του. Ἐν τούτοις ὀφείδε νὰ λάβῃ ἀπόφασιν τινα. Καὶ ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ στρατιώτης.